

**INSYGNIA** (2) *sb pl t*

A insygniã (2); -ã (1), -(a) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Oznaki władzy, godności, dostojęstwa [*insignia – herb, znak Calep; herb; znak – insigne Cn*] (2) :  
[Wierzch tej wieże [*w zamku sluchowskim*] jest barzo wysoki, u którego jest bania wielka, pozłocista z krzyżem, w którym jest orzeł, insygnia korony polskiej. *LustrPom* 210.]

*Szeregi*: »insygnia to jest herby« (1): zãtaili iego [papieża Pawła] ciãło Kardynali/ y bez pompy pochowali/ potym fie rzucili [*lud pospolity*] ná iego Infygnia/ to iest Herby *BielKron* 238v.

»insygnia i klejnoty« (1): dla obrony miãftã nãszégo Krãkowã y zamku/ w którym przednieyfszé *infignia* y kléynoty Máieftãtu nãszégo Królewfskiego chowãią/ dobrã poddãnych nãszých nieruchomé/ musiały bydz od Hetmãná y żołniérzá nãszégo paloné *SarnStat* 1226.

TZ